

מ"ת 20912/08/13 - מרואן מורה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2015

מ"ת 20912-08-13 מדינת ישראל נ' מורה (עציר)

בקשה מס'
6

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא
מבקש מרואן מורה
ע"י עו"ד ניל סיימון ועו"ד טל ענר
נגד מדינת ישראל ע"י עו"ד יוסי קורצברג, פמת"א - פלילי
משיבה

החלטה

המבקש הורשע בעבירת הריגה ועונשו נגזר לשמונה שנות מאסר בפועל.

עם השמעת גזר הדין, ביקש סנגורו לעכב את ביצוע המאסר למשך כשלושה שבועות "לצורך התארגנות".

חרף התנגדות התביעה, החלטתי לקבל את הבקשה לתכלית האמורה.

עתה מבקש המבקש לעכב את הביצוע בשלושים ימים נוספים כיוון שהסנגוריה הציבורית הארצית גיבשה החלטה להגיש ערעור לבית המשפט העליון בשל "השאלות המשפטיות המורכבות שבפרשה".

ה"מורכבות" של הפרשה הייתה ידועה למבקש ולסנגורו גם ביום השמעת גזר הדין. לא בכדי התבקשה דחיית הביצוע לזמן מוגבל רק מטעמי "התארגנות". שכן עצם הגשתו של ערעור אינה עילה לעיכוב הביצוע. עיכוב ביצוע של עונש מאסר מותנה בשני תנאים מרכזיים. האחד, סיכויי ההצלחה של הערעור והשני, אורכו היחסי של עונש המאסר. שני התנאים הללו מצטרפים לשאלת המסוכנות לציבור והחשש להימלטות מן הדין.

ברי לי שהכרעת הדין בעניין דנן לא הייתה פשוטה. מדובר במקרה שהצדדים לא הצליחו למצוא לו תקדים. אולם משהכרעתי את הדין, חזקה שעשיתי זאת בלב שלם ובהכרה ברורה שזו צריכה להיות הכרעת הדין. לכן אי אפשר לצפות ממני שאקבע שלערעור כנגד הכרעת הדין סיכויים טובים.

עונש המאסר שנגזר בתיק ארוך יחסית למשך ההתנהלות הצפויה של הליכי הערעור. לכן, על בסיס ההנחה הראשונה

בדבר סיכויי הערעור, נראה שאין סיבה מספקת לעיכוב ביצוע העונש.

כיוון שאינני סבור שיש מקום לעכב את הביצוע מעבר למה שכבר קבעתי, אין צורך לדון בסיכונים לציבור ולחשש מפני הימלטות מן הארץ.

אני דוחה את הבקשה מבלי שביקשתי את תגובת הפרקליטות.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.